

[N. Neergaard.]

af de ærede Medlemmer, som virkelig vil forsvare en saadan Beskatning? Jeg tænker mig ikke, der er nogen af dem, der har Courage nok til at gaa i Ilden for dette. Alligevel vil de stryge de Bestemmelser, der er indført, og som hindrer, at man kan komme til saadanne kolossale Urimeligheder som dem, jeg her har nævnt. Nu vil man naturligvis kunne sige: Ja, men nu er det bedre Tider, nu giver baade Skovbruget og Landbruget efter de seneste Opgivelse en bedre Forrentning. Ja vel, deraf følger naturligvis, at Lettelsen bliver saa meget mindre.

Lettelsen paa Formueskat efter Børgering var i 1928—29 $7\frac{3}{4}$ Mill. Kr., i 1929—30 7 Mill. Kr., og i 1930—31 vil den ganske sikkert blive væsentlig mindre endnu. Men dette er intet Argument, thi selv i de saakaldte gode Tider vil der være Tusinder og atter Tusinder, der ikke faar noget Udbytte eller i hvert Fald kun et meget ringe Udbytte af deres Formue. Der kan komme Driftsuheld, lad mig nævne Mund- og Klovesyge og andre Driftsuheld for den enkelte, eller der kan komme en uheldig Høst for hele Landet; lad mig ogsaa nævne Konjunkturvanskeligheder, som gaar imod dette eller hint Erhverv, hvad godt kan tænkes selv i i og for sig gode Tider, Tab for de enkelte paa mange forskellige Omraader. Derfor er det ganske nødvendigt ogsaa i gode Tider at have en saadan Ventil.

Dertil kommer ogsaa, at vi ikke maa bilde os ind, at de relativt gode Tider, vi nu har, er os garanteret for en længere Tid. Jeg er fuldkommen enig med Direktør Overgaard i det Skøn, han har fældet over Forholdene, og jeg har selv ment det samme i de sidste Par Maaneder. Jeg synes ikke, man behøver at være meget opmærksom paa, hvorledes det ser ud ude omkring i Verden, hvorledes Prisudviklingen former sig, hvorledes Konjunkturerne former sig — jeg synes ikke, man behøver at være meget opmærksom derpaa for at blive var, at vi staar foran en Nedgang. At ophæve denne Lov, der dog giver taalelige Vilkaar, naar de Tider skulde komme igen, hvor Afkastningen af Formuerne er saa smaa, som de var den Gang, da denne Lov blev givet, at ophæve denne Lov nu, da det ganske sikkert truer med Nedgang — og det er efter mit Skøn utvivlsomt, at den vil komme — vil være en Gerning, som jeg synes, man maatte karakterisere som ganske uforsvarlig.

Det mest yndede Argument for denne Lovs Modstandere er og bliver jo dette, som

de har fremført fra alle Landets Valgtribuner: Det er de store Formuer, der faar den største Nedsættelse, det er dem, de særlig kommer til gode. Jeg kan vanskeligt tænke mig et mere hult Argument end dette. Det er jo dog en Selvfølge, og det behøver man ingen Statistik til at vise, at naar vi har en saa glubende Progression i Formueskatten, som vi har, saa er det netop de store Formuer eller de større Formuer, som kommer til at lide mest enten under den fuldstændige Opspisning af deres Indtægt gennem Formueskatten eller gennem en Beskatning, som kommer til at andrage nogle og 30 pCt. eller nogle og 50 pCt. af Indkomsten, og selv for saa beskedne Formuer som 50 000 Kr. ca. 20 pCt. af Formueindkomsten. Det er jo fuldstændig givet, at der, hvor Formueskatten er ensbetydende med Kapitalopspisning, vil Lettelsen virke stærkest, men det er jo slet ikke paa den Maade, man skal se paa Sagen. Man skal slet ikke se efter, om det er den ene eller den anden Samfundsklasse eller Formuer af den ene eller den anden Størrelse, som faar den største Lettelse, man skal se efter, hvad der er retfærdigt, og hvad der er rimeligt, og man skal have Øjet aabent for dette, at selv om den urimelig høje Formuebeskatning i første Linie og stærkest naturligvis rammer den, der skal udrede den, saa rammer den ogsaa Tusinder og atter Tusinder, hvis Erhverv er afhængigt af den vedkommendes Skatteydelse. Han maa indskrænke sig, han maa afskedige sine Folk, han maa unnlade nye Kulturarbejder, hvis han er Landmand, Udvidelser, hvis han er Fabrikant eller Handelsmand, han maa unnlade i og for sig ønskelige, ja, maaske stundom nødvendige Istandsættelser, Reparationer af Forretningsbygninger, enten det nu er i Landbruget, Industrien eller i Haandværket, eller hvad det er. Det rammer de mange Tusinder, som er knyttet til disse Virksomheder, og kan være meget væsentlig medvirkende til at skabe forøget Arbejdsløshed, og saa først og fremmest, hvis man vil se noget større paa det, rammer det hele Landet, derved at det formindsker Landets Kapital, driver den Kapital, der er, for en Del ud af Landet, opspiser en anden Del, hindrer Dannelse af ny Kapital. Det er noget, der ikke paa den Maade kan paavises som den anden Art af Virkninger, som jeg nævnte, hvor Arbejdsløshed opstaar i Ringen omkring den Bedrift, som er ramt ganske uforholdsmæssigt af Formueskatten; men det er Virkninger, som er ikke mindre utvivlsomme. Ogsaa set rent fra et Fordelssynspunkt